

Petale de gând

*Revista școlii cu clasele I-VIII
STOILEȘTI, jud. VÂLCEA*

numărul 1

Ianuarie 2007

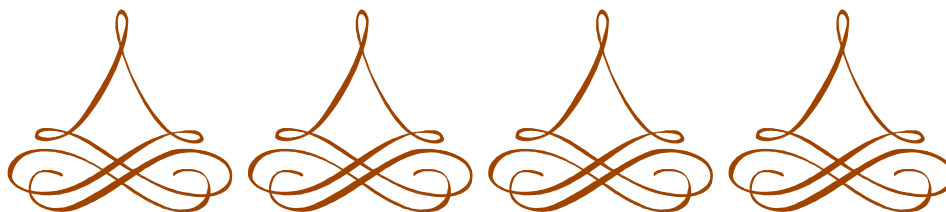
Dragi cititori

Precum sufletul copiilor, și apariția revistei noastre reprezintă un loc de întâlnire a lumii, surâsului, emoției și nerăbdării de a vedea cum acest vis devine realitate.

Este o mare dorință a elevilor de a încerca să bată la porțile creației, dar și o mai mare bucurie de a-și regăsi numele în paginile unei reviste școlare. A-și afla numele aici, printre cele ale colegilor, înseamnă un prim pas într-o încercare, înseamnă să ai curajul să visezi la a pătrunde într-o lume minunată; revista este o astfel de cale.

Sperăm să fie pe placul tuturor, pentru că apariția acestui număr și ale numerelor următoare se datorează și dumneavoastră, iar pentru aceasta va multumim !

Prof. Vladu Daniela

Las șoimii

Pământul din pântecu-ți teaur
Ne-am înfruptat și te-am batjocorit.
Ne ierți mereu, lovind poate pe faur.
Tu ne-ai tot dat și noi toți te-am iubit.

Pe trupul tău sub mușchii grei de piatră
Ascunzi atâtea taine și blestem.
Tu ne șoptești tot ce ne spune Cerul
- Auzi-mă pământule, când eu te chem!

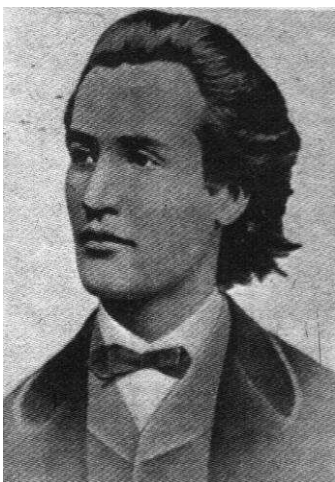
În coasta ta zăresc din zi în zi
Sclipiri de bronz și înălțimi deșarte,
Și te deplâng, te vreau precum ai fost :
Pur strălucind, neîntinat de moarte.

Ne-aduci povești din tainice genuni
Cu Feți-Frumoși și grațioase zâne,
Tu ne-ai păstrat din veci de la străbuni
Înțelepciunea lor ce-n scoarta ta rămâne.

Eu plec acum și nu mă uit în urmă
Dar am rămas în veci cu tine-n gând.
Ținuturi fermecate, mi-ați readus în suflet.
Pe Dumnezeu și Fiul Lui cel sfânt.

Vă las durerea mea eternă drept pecete
Într-un ungher cu gratii de argint,
Și penitenții voștrii s-o zidească
Și să-mi redea pentru vecie ce-au răpit!

Înv. Mihaela Bercu

Eminescu - poet universal

"Nu credeam să-nvăț a muri vreodată..."

Ziua de 15 ianuarie va fi întotdeauna asociată pe calendarul inimilor românești de aniversarea nașterii lui Eminescu în Botoșani. Sunt morminte care, fără istorie, se închid repede și pe care dansează uitarea; sunt însă altele pururi deschise regretelor, admirației și pelerinajelor, iar mormântul lui Eminescu se așează printre ele.

Poporul român se mândrește cu opera lui Eminescu, creată cu măiestrie, iubire de artă, umanitate și admirație pentru frumos. Prin Eminescu tradus astăzi în 58 de limbi, poezia românească a intrat în patrimoniul universal și s-a adăugat la comoara scrierilor lumii. Ca orice creator genial, deschizător de drumuri și mergând înaintea vremii lui, Eminescu a dăruit mai mult decât i-a fost dat să primească.

Existența pământească a creatorului Luceafărului, care nu și-a încins fruntea cu laurii cezarilor și a fost fulgerat de nefericire la treizeci și nouă de ani, s-a sublimat în avântul viziunilor metaforice pentru pretutindeni și totdeauna.

Înv. Mihaela Bercu

Eminescu - "strălucitoare stea"

An de an, ianuarie gerar
Mi-amintește de Eminescu iar,
C-a fost pentru Romania mea
O "strălucitoare stea".

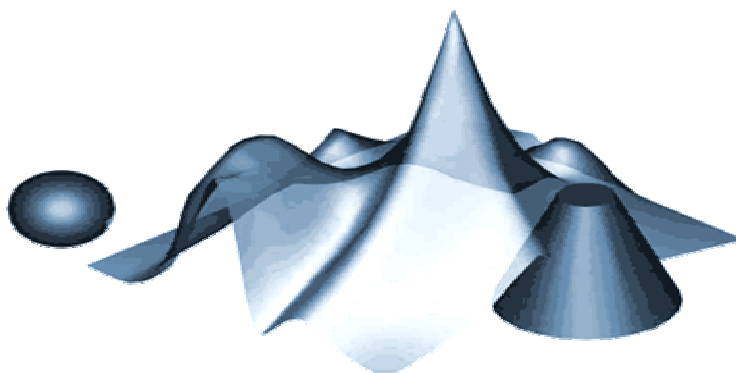
Versurile sale toate
Sunt ca florile-nmiresmate.
Ce cu drag le citim
Și sufletul ni-l liniștim.

Toți românii ne mândrim,
Cu poetul ce-a fost ca floarea de crin
Răsărită în ținutul moldovenesc
Și care ne-a vorbit în grai dulce, românesc.

Eminescu – "luceafăr al poeziei românești"
Tu veșnic ne strălucești!
Cu poeziile tale ce-s ca florile plăcut mirositoare,
Ne mândrim și peste hotare.

Prof. Elena Badiță

PAGINA DE MATE

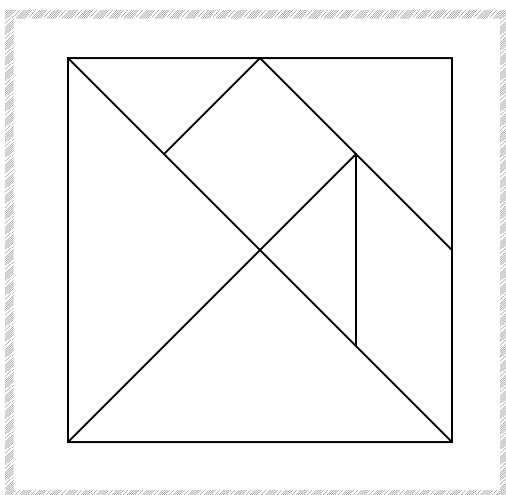

„Nu îndrăznim, nu pentru că problemele sunt dificile, ci, fiindcă nu îndrăznim ele sunt dificile”

Seneca

TANGRAM - simplu dar interesant

Jocul provine din China antică unde se spunea că dezvoltă spiritul și ascuțimea minții. Iată câteva calcule interesante care se pot face cu cele șapte piese (tanuri).

Luând ca unitate de măsură latura

pătratului inițial, calculați:

- a) măsurile unghiurilor tanurilor
- b) lungimile laturilor tanurilor
- c) perimetrul fiecărui tan
- d) aria fiecărui tan
- e) ce procent din suprafața pătratului inițial reprezintă suprafața fiecărui tan

Desenează toate poligoanele convexe ce se pot obține prin alipirea (fără a se suprapune), a celor șapte tanuri.

SUCCES!

Prof. Ștefan Mărgăritescu

calculatorul – un prieten care ne ajuta

Învățăm să operăm pe calculator

Orele sunt mai frumoase cu AEL

Printre marile realizări ale tehnicii secolului trecut se numără și calculatoarele electronice care au pătruns cu rezeziouune în cele mai diverse domenii de activitate umană: domeniul aerospațial, domeniul medical, domeniul administrativ, etc.

Calculatorul îl întrece pe om nu numai la viteza cu care poate efectua calculele cele mai dificile ci și cu perfecțiunea cu care face totul, cu posibilitatea de a funcționa neîntrerupt; în schimb, nu trebuie să uităm că un calculator nu gândește și nu poate face decât munca pentru care a fost programat de către om.

În viața de zi cu zi utilizarea calculatoarelor se manifestă în 2 direcții principale:

- a) Calculatoarele acasă: jocuri pe calculator, lucrul la domiciliu, operațiuni bancare, comenzi la domiciliu
- b) Calculatoare în educație: e-Learning – seturi de aplicații dedicate procesului de instruire, clasă virtuală

Referitor la această din urmă direcție, în țara noastră a fost demarat un proiect de implementare a unui Sistem Educațional Informatizat (S.E.I.).

Sistemul Educațional Informatizat (S.E.I.) este un program complex inițiat de către Ministerul Educației și Cercetării, al cărui obiectiv de bază îl reprezintă susținerea procesului de predare – învățare în învățământul preuniversitar cu tehnologii informatice de ultimă oră. Mai concret, programul se referă la folosirea calculatoarelor în orele de curs, direct de către elevi, coordonați de și împreună cu profesorul.

Printre școlile din județul Vâlcea care a beneficiat de aceste dotări s-a numărat și școala noastră. Astfel în semestrul I al anului școlar 2005-2006 în școala noastră au fost aduse echipamentele necesare dotării unui cabinet de informatică capabil să satisfacă cerințele implementării acestui proiect.

Mai trebuie menționat aici că lecțiile efectuate în cadrul laboratorului AEL s-au bucurat de un real interes atât în rândul profesorilor cât și al elevilor.

Prof. Ștefan Mărgăriteșcu

Fără nici un fel de cuvinte

Un mouse epuizat

Am prins rădăcini

Povestea clipei

A fost odată, de mult, când lumea nu le ştia pe toate, a fost un „om” căruia îi spunea Cineva. Şi omul acesta ştia atâtea lucruri, încât nimeni n-ar fi putut să-i pună o întrebare la care să nu răspundă. Dar ciudat, acest om nu râdea niciodată, nici nu plângea... Calcula, răspundea, judeca.

Acest om era, de fapt, un calculator, cel mai modern calculator. Şi acest computer ce încerca să fie superior creatorului său, Omul, a găsit într-o zi o întrebare căruia n-a putut să-i afle răspunsul. I se cerea să afle valoarea unei clipe. Milioane şi milioane de circuite electronice s-au pus în mişcare încercând să găsească răspunsul la aceasta întrebare. Dar în zadar. Atunci computerul îşi cheama alte calculatoare în ajutor. Şi toate se puseră pe lucru. Au lucrat ore întregi, cu zeci de mii de operaţii pe secundă, n-au reuşit să afle răspunsul.

Atunci veni la computer un om care-i spuse: „Priveşte, eu am să-ţi arăt valoarea unei clipe!”. Un hohot izbucni din glasul metalic al calculatorului: „Ha-ha-ha, tu, tu ce nu reuşeşti să faci în zeci de ani, ce eu fac într-o fracţiune de secundă, tu, ce-ţi împarţi viaţa între inimă şi ideal, tu ai curajul să-mi spui că vei reuşi să faci ce n-am făcut eu?”

Omul zâmbi, îşi privi cu îngăduinţă interlocutorul şi-i spuse doar atât: „Priveşte-mă!”

În jurul lor se adunaseră toate calculatoarele ce-l priveau ironic pe omul îmbrăcat cu haina albă a purităţii şi a optimismului.

Alături de omul care-şi privea îngăduitor propriile realizări, vrând parcă să spună ca vor fi şi alte creaţii ale sale ce vor depăşi perfecţiunea, a apărut o femeie îmbrăcată în acelaşi material ţesut din pânză de lumină, cu fir de Soare.

Şi amândoi au mers într-un deşert, au umplut o clepsidră cu un pumn din nisipul deşertului şi descriind un cerc în nisipul arzător, s-au așezat în centrul cercului, unul lângă altul, ca un obelisk al timpului. Iar soarele rotindu-se pe deasupra capetelor le alunga umbra în jurul cercului. Şi când nisipul din clepsidră s-a scurs, în locul deşertului era acum o grădină înfloritoare, iar în locul celor doi tineri se înalţa o coloană ce pareă că se sfârşeste imediat, dar apoi se continua într-o nemiscare fluidă. O coloană a infinitului, a timpului infinit.

„Ajunge!-strigară calculatoarele – o clipă durează o viaţă şi o viaţă durează atât cât n-am reuşit noi niciodată să calculăm, dureaza ...”

Prof. Vladu Daniela

24 ianuarie 2007: 148 de ani de la unirea Principatelor române

Sinteza dintre neînfricații daci și marii cuceritori și civilizatori ai lumii, romanii, a determinat apariția unui nou popor pe scena istoriei în spațiul cuprins între Munții Carpați, Dunăre și Marea Neagră - poporul român. Formarea acestuia s-a realizat de-a lungul a mai multe secole. Se consideră că abia în secolul al IX-lea poporul român este conturat clar. În secolele XIII-XIV, se formează cele trei state românești: Transilvania, Țara Românească și Moldova.

Mari domnitori ca Mircea cel Bătrân, Iancu de Hunedoara, Ștefan cel Mare și mulți alții nu au reușit să îi unească pe români într-un singur stat. Cel care va reuși acest lucru, pentru prima dată în istorie, este Mihai Viteazul, domn al Țării Românești, care a cucerit Transilvania și Moldova și, în mai 1600, se intitula „domn al Țării Românești, Transilvaniei și Moldovei”. Din nefericire, această unire nu a rezistat.

La mijlocul secolului al XIX-lea, românii și-au dat seama că nu puteau să realizeze unificarea tuturor românilor într-un singur stat. Conducătorii români au hotărât să realizeze doar o unire parțială: **UNIREA ȚĂRII ROMÂNEȘTI CU MOLDOVA**. Trebuia așteptat doar un moment favorabil.

Și românii au știut să se folosească de contextul internațional favorabil și de nehotărârea Marilor Puteri pentru a realiza unirea așa cum o doreau ei nu cum o doreau străinii. Nicăieri în Convenția de la Paris nu se stipula ca domnitorii aleși în cele două țări române să fie diferiți, iar românii au știut să speculeze acest lucru.

În Moldova, în Adunarea electivă se confruntau două tabere: grupările conservatoare și „Partida Națională”. Unioniștii din „Partida Națională” au reușit să-și impună candidatul, astfel încât, la 5 ianuarie 1859, colonelul Alexandru Ioan Cuza a fost ales, în unanimitate domn al Moldovei.

În Țara Românească, Adunarea electivă era dominată de conservatori. Unioniștii, reuniți și ei într-o „Partidă Națională” nu puteau face față numeric conservatorilor și, de aceea, au mobilizat masele populare. În înțelegere cu deputații moldoveni, ei l-au propus ca domn al Țării Românești pe Alexandru Ioan Cuza, alesul Moldovei. Într-o ședință secretă, la propunerea lui Vasile Boerescu, Alexandru Ioan Cuza a fost ales domnitor al Țării Românești, tot în unanimitate.

La 148 de ani de la unire, ne putem da seama ce act măreț s-a înfăptuit la 24 ianuarie. Prin marele lor patriotism, prin remarcabila abilitate politică de care au dat dovadă și prin depășirea propriilor lor interese, marii oameni politici de la 1859, în frunte cu Alexandru Ioan Cuza, au reușit să pună bazele statului român modern, făcând primul pas spre Marea Unire. În cinstea acestui act, marii scriitori și artiști ai neamului au închinat numeroase opere. Merită amintită cel puțin una dintre ele; este vorba de „Hora Unirii” a lui Vasile Alecsandri, participant la actul Unirii. Prin versurile sale, marele poet a înregistrat cel mai bine starea de spirit de la 1859 și spiritul de unitate care domnea atunci: „Unde-i unul nu-i putere/ La nevoi și la durere/ Unde-s doi puterea crește/ Și dușmanul nu sporește”.

Prof. Cristian Din

CREDINȚA CREȘTINĂ

Puterea rugăciunii

Cuviosul Iacov s-a născut în Asia Mică în anul 1920 și a fost de neam grec. Despre credința mamei sale însuși el spune:

„O dată când eram copil, am răcit atât de tare, încât am căzut la pat, având respirația foarte grea și o durere foarte mare în partea stângă a pieptului. Doctori în sat nu erau, iar singura noastră scăpare era Dumnezeu și Sfinții Săi.

Aveam în casa noastră o mică icoană de argint a Sfântului Haralambie, icoană făcătoare de minuni din secolul al VI-lea. Această icoană a fost păstrată la familia noastră din moși strămoși. Mama mea a făcut multă rugăciune și multe mătăanii, rugându-l pe Sfântul Haralambie pentru mine. Atunci, văd o mână sfințită de Arhiereu, de la încheietură în jos, că trece peste capul meu și coboară la piept, în locul unde mă durea. Acolo a făcut semnul Sfintei Cruci și m-a mângâiat cu multă dragoste. Imediat a trecut durerea și mi s-a ușurat și respirația și eu m-am făcut bine.

Atunci am zis mamei mele: maica mea, am văzut o mână sfințită care m-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci și m-a mângâiat și acum sunt bine.

Toate au trecut. Maica mea mi-a zis: copilul meu, a fost Sfântul Haralambie care a venit și te-a vindecat. Ziua de astăzi să ți-o amintești întotdeauna întotdeauna, pentru că mort ai fost și ai înviat.

Când s-a săvârșit această minune era ziua de prăznuire a Sfântului Apostol Toma. De atunci, în fiecare an în această zi îmi aduc aminte de minunea pe care a săvârșit-o Sfântul Haralambie și îi mulțumesc pentru sănătatea pe care mi-a dăruit-o”.

Preot prof. George Negoită

„Chimia vieții”

Studiază reacțiile chimice care au loc în organismele vii. Acestea respectă aceleași legi ca și celelalte reacții chimice, sunt mai complexe.

„Chimia vieții” studiază ansamblul reacțiilor care au loc în organismele vii, mai ales în unitățile lor de bază, „celulele”.

Ființele vii au nevoie de energie. Oamenii și animalele își iau energia din alimentele pe care le consumăm (energie chimică)

Alimentele sunt transformate printr-un ansamblu de reacții chimice care au loc mai întâi la nivelul aparatului digestiv (digestia) și apoi la nivelul celulelor (respirație celulară).

Anumite plante și microorganisme (ființe vii microscopice) își găsesc astfel energia de care au nevoie. Pentru a se hrăni ele transformă energia solară printr-un proces complex de reacții chimice numit fotosinteză.

Prof. Neacșu Anca

Evoluția educației fizice de-a lungul vremurilor

Exercițiile fizice s-au practicat din vremuri străvechi, originea lor se confundă cu originea ființei umane. Semnificative pot fi următoarele exemple:

În Cartea sfântă a hindușilor „Vedele” și în Legile lui Manu (mileniul IV î.e.n.) practicarea ed. fizice se recomanda în scopuri igienice, dar și religioase.

În mileniul al III-lea î.e.n., medicul chinez Kong-Fu crează un sistem de exerciții fizice care însoțite de gimnastica respiratorie pot vindeca bolile omenesti.

Regele perșilor Cyrus beneficia de un sistem de exerciții fizice în ansamblul mijloacelor educative în călirea corpului, dezvoltarea voinței și obișnuirea cu armele de luptă.

În Grecia antică, celebrul medic Hipocrate pleda pentru îmbinarea alimentației sănătoase cu practicarea exercițiilor fizice.

Galen, personalitate a medicinei greco-romane considera că gimnastica face parte din igienă, deci din medicină.

Platon, reprezentantul culturii ateniene sintetiza idealul educațional în atorismul „Kalos Kai Agatos” (om frumos și bun).

Poetul latin Juvenal prin preceptul „mens sana in corpore sano” (minte sănătoasă în corp sănătos) atribuie exercițiilor fizice o finalitate socială valabilă și în zilele noastre.

Renașterea reconsideră practicarea exercițiilor fizice pe care le clasifică în: exerciții fizice de pregătire militară, exerciții fizice de „apărare” a sănătății și exerciții fizice pentru gladiatori.

Prof. I. Mihalache

Somnolents, petits oiseaux...

Somnolents, petits oiseaux,
Ils s'assemblent près de nids,
Se cachant dans les rameaux.
Bon nuit.

Rien que des eaux, leur soupin.
Noire, la forêt se tait.
Et les fleurs se sont couchées.
Dors en paix.

Parmi les joncs, de dormir
Le cygne a l'envie pareil;
Que les anges te soient prés,
Doux sommeil...

Et la lune s'élevant;
Tout repose maintenant
Dans le rêve et l'harmonie.
Bonne nuit !

Prof. Alina Pricop

Curiozități

1. Atacama este cel mai arid deșert de pe glob, viața lipsind aproape cu desăvârșire.
2. Cea mai mică capitală este Andorra la Vella, a statului Andorra, situat pe versantul sudic al Pirineilor, între Spania și Franța. Capitala are numai 2000 de locuitori, ar vara este vizitată de peste 1000000 de turiști, deoarece mărfurile se vind la un preț mult mai redus decât în țările vecine ei.
3. Cel mai „bogat” lac este Pitt-Lake din insula Trinidad. S-a constatat că lacul este vechiul crater al unui vulcan stins, care comunică prin coșul său cu un zăcământ de țiței ce alimentează continuu lacul. Cu toate că se exploatează neîncetat de peste o sută de ani, lacul nu a secat mici măcar un metru.
4. Cea mai mare diferență de temperatură se produce la Oimeakon, în Siberia. Iarna, temperatura scade până la -71°C , iar vara crește până la 32°C .
5. Cel mai mare „cimitir” de animale preistorice se află în provincia canadiană Alberta. Dunele de nisip acoperă pe sute de kilometri scheletele gigantelor reptile preistorice – dinozaurii.
6. Cel mai înalt arbore din lume este arborele-mamut (*Sequoia glyptostoboides*), care atinge înălțimea de 100m. Are o vârstă apreciabilă: un astfel de arbore doborât în anul 1946 avea 1100de ani

Cătănoiu Alexandru, clasa a VII-a
(Sursa: Statele Lumii)

DIN CREAȚIILE ELEVILOR

Țara mea de glorie

Pământul românesc, vatra poporului român, este pământul pe care ne-am născut și trăim. Străbătut de arcul neclintit al Carpaților, spațiul românesc seamănă cu o cetate medievală armonios zidită. Ea închide la mijloc, între zidurile înalte pământul rodit și bogat în var al Ardealului și mândra cetate a lui Decebal, Sarmizegetusa.

În exterior, munții se înconjoară cu brâele verzi ale dealurilor, coborând până la pieptul neted al câmpiei. La marginea lanurilor de grâu și porumb se rotunjesc apele, Dunărea, Prutul și Tisa ca niște șanțuri albastre apărând minunata cetate a României. Pământul nostru a fost și este un tărâm primitiv, în care poporul român și-a fixat rădăcinile pentru vecie. Noi n-am plecat nicăieri, nu am râvnit alte meleaguri, ci am rămas statornici în casa noastră, în țara noastră de glorie.

Cetățile și mănăstirile ridicate de Ștefan cel Mare sau Mircea cel Bătrân, urmele bătăliilor lui Mihai Viteazul sau Vlad Țepeș vor sta de-a pururi mărturie pentru dragostea de neam și țară a poporului român. Mihai Eminescu a găsit, la 17 ani, urarea cea mai simplă și mai adâncă, ridicată către scumpa noastră țară:

„Viață în vecie, glorie, bucurie,
Arme cu tărie, suflet românesc.
Vis de vitejie, fală și mândrie,
Dulce Românie, asta ți-o doresc!”

Căci cine nu are țara în inimă, zadarnic o caută pe hartă. Iar cine nu-și are strămoșii în sânge, degeaba îi caută în documente.

Gigîrtu Alexandra, clasa a V-a.

Mii de cristale...

*Într-o dimineată
Iarna a sosit,
Am privit pe geam
Și am tresarit.*

*Ningea jucăuș
Și m-am bucurat.
Îmi doream să ningă
Neîncetat.*

*Mii de cristale,
Strălucesc în zare,
Totul e albit
De ninsoare.*

*Într-o dimineață,
Iarna a venit,
Îmi doream să ningă
Totul e albit.*

Floroiu Andreea Cristina, clasa a IV-a

Iarna, parcă decupată din basme

venise iarna. Copacii din livezi și arborii pădurilor erau împodobiți cu podoabe de cristal, parcă erau decupați din basme. M-am oprit mirată să privesc cu nesaț peisajul parcă miraculos.

Mi-am scos săniuța din șopron, mi-am pus mănușile și fularul. După ce m-am dat cu săniuța de câteva ori, am construit un om de zăpadă căruia i-am pus o cratiță în cap pe care am gasit-o în podul casei, un morcov în loc de nas, un fular vechi pe care i l-am legat frumos de gât. Am lăsat săniuța și omul de zăpadă în voia lor și am mers în grădină să revăd peisajul care m-a fermecat atât de mult. Când am deschis poarta grădinii am văzut lămâia care vara are un parfum deosebit, acum era încărcată cu neaua care-i făcea crenguțele să atingă pământul învelit în plapuma albă. Am privit la troienele de zăpadă, întrebându-mă ce fac ghiocelii ascunși sub zăpadă.

- Le este frig oare?

Eu cred că și florilor le place zăpada.

Am admirat grădina apoi m-am întors la săniuța și la omul de zăpadă.

Între timp se facuse seară. M-am grăbit să-mi salut omul de zăpadă și să duc săniuța în șopron. Seara am început să citesc un basm, un basm miraculos despre iarna.

Floroiu Andreea Cristina, clasa a IV-a

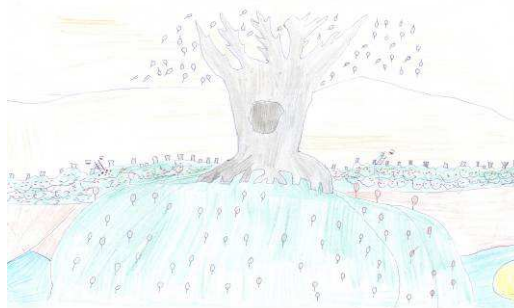
Realizat de Mădălina Gruia (grădiniță)

Realizat de Roxana Bercu (grădiniță)

Realizat de Costi Păun (cls. a V-a)

Din activitățile noastre

1 Decembrie - Ziua României

Grădinarii îl așteaptă pe Moș Crăciun

Și clasele mici vor să impresioneze

Nașterea lui Iisus - scenetă

În sfârșit - să vedem ce are în sac

Cu colîndul la Prîmărie

Welcome to Europe!

IMNUL UNIUNII EUROPENE

ODĂ BUCURIEI

*-fragment din SIMFONIA A IX-A-
Ludwig van Beethoven*

Slavă ție, stea curată,
Voie bună pe pământ,
Astăzi te simțim aproape
Sol din rai cu soare sfânt

Vraja ta aduce iarăși
Pe popor lângă popor
Toți pe lume frați noi suntem
Când apari ușoară-n zbor.

Cine a avut norocul
De prieteni buni să dea
Cine știe ce-i iubirea
Lângă noi cântând să stea

Fericit un suflet drag
Te poate face pe pământ
Cine n-a simțit iubirea
Plece dintre noi plângând.

Despre Consiliul Europei

Origini și membri

Consiliul Europei este cea mai veche organizație politică a continentului, fiind înființat în 1949. Acesta:

- grupează 46 de state dintre care 21 din Europa centrală și orientală, a primit candidatura încă a doua state (Belarus și Muntenegru), și a acordat statut de observator altor 5 state (Vatican, Statele Unite ale Americii, Canada, Japonia și Mexic),
- se deosebește de Uniune Europeană a celor 25, dar nici o țară nu a aderat vreodată la Uniune fără ca mai întâi să adere la Consiliul Europei,
- are sediul la Strasbourg (Franța).

Prof. Dragoș Croitoru

Colectivul de redacție

COORDONATOR:

prof. MĂRGĂRITESCU ȘTEFAN

TEHNOREDACTARE & PAGINARE:

prof. MĂRGĂRITESCU ȘTEFAN

prof. PRICOP ALINA

elev CĂTĂNOIU ALEXANDRU, clasa a VII-a

COLABORATORI:

prof. DIN CRISTIAN IONEL

prof. VLADU DANIELA

